

З жаночым клопатам пра Касцёл

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
08.03.2020 00:00

“Дзякуем табе, жанчына, за тое, што ты жанчына!”.

З такімі словамі звярнуўся аднойчы св. Ян Павел II у сваім лісце да цудоўнай паловы чалавецтва.

Сапраўды, нішто не можа замяніць увагі, клопату, вытрымкі і любові, якія паходзяць ад жанчыны.

Дух жаночкасці з’яўляецца таксама неад’емнай часткай Касцёла, якая надае яму ўтульнасць, хараство і моц. З нагоды Міжнароднага жаночага дня рэдакцыя газеты “Слова Жыцця” прапануе чытачам пазнаёміцца з некаторымі верніцамі дыяцэзіяльнага Касцёла, якія робяць яго стойкім і прываблівым.

†

Упрыгожваючы літургію

Я сталела сярод моладзі, якую звычайна называюць “касцёльнай”. Адразу пасля прыняцця Першай св. Камуніі запісалася ў дзіцячы хор, якім у той час кіравала сястра назарэтанка. Дзякуючы гэтаму маё парафіяльнае жыццё не абмяжоўвалася ўдзелам у нядзельнай св. Імшы, але стала насычана актыўным: спектаклі, выступленні, сустрэчы, адарацыі... Паступова кляштар айцоў піяраў стаў для мяне другім домам – і ўжо не пакідала жаданне нястомна служыць на карысць сваёй парафіі.

Калі я вучылася ў каледжы, узнікла ідэя сабраць галасістую старэйшую моладзь, каб упрыгожыць спевам святочную св. Імшу. Атрымалася добра, таму вырашылі рэгулярна

3 жаночым клопатам пра Касцёл

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
08.03.2020 00:00

збірацца на рэпетыцыях. Так нарадзіўся парафіяльны моладзевы хор “Calasanz”, якім я кірую ўжо на працягу 15-ці гадоў.

Сустрэкаемся кожную суботу, каб практыкаваць спеў. Рэпетыцыю пачынаем і заканчваем малітвай праз заступніцтва св. Цэцыліі і св. Юзафа Каласанса, заснавальніка ордэна піяраў. Песні рыхтуем адпаведна літургічнаму перыяду – калядны час, Вялікі пост, Вялікдзень. Вучым і нелітургічныя песні. Спяваем як ва ўнісон, так і шматгалосна. Працуем з дыханнем, дыкцыяй, якасцю гука. Усё дзеля таго, каб аздабленне Эўхарыстыі было сапраўды на высокім узроўні. На свята Хрыста Валадара падчас св. Імшы маем традыцыю ўрачыста прымаць у хор новых удзельнікаў. Таксама я заўсёды стараюся арганізаваць для калектыву супольнае чаяванне або інтэграцыйныя паездкі. Узамен ад моладзі атрымліваю іх палаючыя сэрцы і вочы! Бачу, як хлопцы і дзяўчаты становяцца бліжэй да Бога і Касцёла, таксама як і я ў свой час. І тады ўсведамляю, што маё служэнне дасягае мэты.

Разам з тым, я ўжо больш за 15 гадоў іграю ў касцёле на аргане. Наш інструмент быў сканструяваны ў 1990-ых гадах і генеральна рэканструяваны ў 2015 годзе. Стаўлюся да яго з асаблівым клопатам. Дбаю пра касцёльны арган самастойна, а па больш сур'ёзных пытаннях звяртаюся да майстра з Польшчы. На падбор твораў да св. Імшы мяне звычайна натхняе літургія слова.

Зразумела, калі ахвяруеш сябе дзеля чагосьці, гэта не можа застацца без увагі. У 2017 годзе ў Ліхэні Польшыя правінцыя Піяраў выказала мне падзяку за шматгадовую службу на карысць дзяцей і моладзі ў харызме ордэна. Атрымала дыплом і статуэтку “Каласанс з дзіцём”. Гэта быў вельмі кранальны момант. Таксама прыемна, калі выпускнікі дзякуюць за гады ўдзелу ў хоры і прызнаюцца, што сумуюць па супольным спеве. Акрамя ўсяго, я штодня адчуваю бласлаўленне Пана, Яго прысутнасць і дапамогу! Не ведаю, адказ гэта на маё служэнне ці проста Божая любоў...

Душа рэлігійнага тэатра

дзя стварэння тэатра ў гродзенскай парафіі Найсвяцейшага Адкупіцеля з'яўляецца працягам дзейнасці тэатральнай супольнасці “Віфлеемская зорка”, якая з 2000 года

існавала пад маёй апекай у парафії св. Яна Хрысціцеля ў Воўпе. У 2007 годзе я пачала працаваць пры парафії на Дзевятоўцы ў якасці катэхеткі і не магла ўявіць паўнаты сваёй дзейнасці без рэжысёрскіх пастановак. Таму на працягу 2-ух гадоў была кіраўніком 2-ух тэатраў адначасова: у Воўпе і ў Гродне. Пасля ўвесь свой імпэт накіравала на развіццё тэатра на Дзевятоўцы, абраўшы дэвізам словы нябеснага апекуна суполкі св. Яна Паўла II “Няхай тэатр стане Касцёлам”. Такім чынам Бог рэалізаваў мае дзіцячыя мары. Хоць першапачаткова я не так уяўляла сваё творчае спаўненне: марыла пра асабістую кар’еру на сцэне. Аднак Стварыцель, мабыць, вырашыў, што здольнасці, якімі Ён мяне адарыў, павінны служыць іншым.

Традыцыйна кожны год тэатр прадстаўляе 2 спектаклі: на Божае Нараджэнне і інсцэніраваны Крыжовы шлях.

На працягу 20-ці гадоў вельмі складана пісаць і рэалізоўваць сцэнарыі на адну і тую ж тэму нават чалавеку з адпаведнай адукацыяй і досведам. Я не маю патрэбнай адукацыі і не мела досведу, але маю шчасце атрымліваць натхненне Святога Духа. Гэта Ён вучыць заўважаць нябачнае хараство і глыбокі сэнс у звычайных рэчах. Усё геніяльнае – простае. Аднак разам з тым самае складанае – пачуць ад Святога Духа, у якім накірунку ісці ў пошуках ідэі. Цікава, што як бы я не хацела заўчасна мець сюжэт, калі Дух не падкажа, можна бясплённа разважаць над гэтым на працягу года. Часам падказка можа ўзнікнуць у імгненне вока, як прасвятленне. Напрыклад, пачула песню, стала сведкай пэўнай сітуацыі або ўбачыла натхняльную карціну – і ўсё, ідэя ў табе.

Галоўная мэта пастановак – данесці Радасную Навіну да сэрцаў глядачоў самымі рознымі мастацкімі спосабамі: словам, спевам, харэаграфіяй, пантамімай, сімвалізмам. Таксама хочацца навучыць глядача пасля прагляду нашых спектакляў задумвацца над сваім жыццём і нешта змяняць да лепшага. Аднак тэатр – гэта не толькі глядчы, але і акцёры, якія імкнуцца рэалізаваць свае здольнасці і таленты на Божую хвалу.

Асаблівым дасягненнем нашай супольнай дзейнасці лічу атрыманне тэатрам “Віфлеемская зорка” з Воўпы звання ўзорнага. Яго прысвойвае Міністэрства культуры РБ. Тым самым Божая справа перакročыла мяжу, якая аддзяляе Касцёл ад дзяржавы. Разам з тым, яшчэ моцна ганаруся ўсімі акцёрамі: і былымі, і цяперашнімі. Без іх нават самы ўдалы сцэнарый не стане спектаклем. Чарговая новая пастаноўка для мяне як нараджэнне дзіцяці... Ганаруся шматлікімі першымі месцамі тэатраў у розных конкурсах, між іншым, на Міжнароднай Парафіядзе ў Варшаве. Ганаруся тым, што паклікана прыносіць іншым карысць. А тое, што магу займацца любімай справай, ды яшчэ служыць гэтым Богу і людзям, – найвялікшая падзяка для мяне.

Катэхеза як апостальства
У

3 жаночым клопатам пра Касцёл

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
08.03.2020 00:00

